

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

«Η σοφία του κόσμου και η απλότητα της πίστης»

Είναι γεγονός ότι η επιστημονική πρόοδος και η τεχνολογική εξειδίκευση παρασύρουν την ανθρώπινη σκέψη στην πεποίθηση πως καθετί που συμβαίνει έχει μια λογική επιστημονική εξήγηση, που στηρίζεται στην πειραματική μέθοδο και στα αποτελέσματά της. Μια τέτοια θεώρηση αδυνατεί να συλλάβει τα εκ του Θεού συμβαίνοντα.

Αυτή η αλήθεια μπορεί να αποτελέσει το συμπέρασμα της δοξολογίας του Κυρίου προς τον Θεό-Πατέρα στην ευαγγελική περικοπή της Κυριακής: *«εξομολογούμαι σοι, πάτερ, κύριε του ουρανού και της γής, ότι απέκρυψας τὰ τα από σοφών και συνετών, και απεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις»*.

Ποιοι είναι οι σοφοί της εποχής του Χριστού; Οι Γραμματεῖς και οι Φαρισαῖοι, οι οποίοι γνωρίζουν άπταιστα τον Μωσαϊκό Νόμο, τον οποίον τηρούν απαρέγκλιτα, όμως μακράν απέχουν από το νόημά του! Αυτή άλλωστε ήταν και η αιτία που η καρδιά τους δεν προσέγγισε τον Χριστό, και σε αυτούς αναφερόταν ο Κύριος όταν είπε ότι *«ο λαός αυτός με τιμά μόνο με τα λόγια του, αλλά η καρδιά του απέχει πολύ από εμένα»*.

Όταν η επίκληση στο όνομα του Θεού δεν συνοδεύεται από ακλόνητη εμπιστοσύνη στην αγάπη και το έλεός Του για τον άνθρωπο, τότε είναι τυπολατρική, ξύλινη κι ανούσια. Το να πιστεύουμε απλά στην παρουσία του Θεού δεν είναι αρκετό. Πρέπει να έχουμε και εμπιστοσύνη σ' Εκείνον. Εμπιστοσύνη πως το θέλημά Του, κι αν ακόμα είναι διάφορο του δικού μας θελήματος, είναι προς όφελός μας. Η εμπιστοσύνη αυτή είναι αποτέλεσμα της επικοινωνίας που δημιουργεί η διαρκής προσευχή. Άλλωστε, γνωρίζουμε καλά κάποιον όταν επικοινωνούμε συχνά μαζί του.

Ο Κύριος αποκαλεί «νήπια» τους αγαθούς ανθρώπους. Διότι το νήπιο, που δεν έχει τον έλεγχο του εαυτού του, εμπιστεύεται απόλυτα τον μεγαλύτερο. Σε αυτόν δίνει το χέρι για να κρατηθεί και να κάνει τα πρώτα του βήματα. Στην αγκάλη του προστρέχει να βρει την ασφάλεια και τη θαλπωρή. Με λίγα λόγια, το νήπιο εμπιστεύεται απόλυτα στον μεγαλύτερο ολόκληρη την ύπαρξή του.

Αυτός είναι και ο λόγος που οι Απόστολοι αξιώθηκαν θείων δωρημάτων. Γιατί πώς μπορεί κανείς να χαρακτηρίσει τα όσα είδαν και έζησαν κοντά στον Χριστό; Σε αυτούς αποκαλύφθηκε όλο το σχέδιο της Θείας Οικονομίας. Κι αυτό γιατί η άδολη, αγνή και ταπεινή καρδιά τους ήταν δοχείο έτοιμο να δεχθεί τη Θεία Χάρη και τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος.

Βέβαια, η Εκκλησία δεν απορρίπτει την επιστήμη. Πολλά είναι τα παραδείγματα Αγίων, όπως οι Τρεις Ιεράρχες, που έλαβαν τη σοφία του τότε κόσμου, σπουδάζοντας τις επιστήμες της εποχής τους. Όμως, υπέταξαν τη σοφία αυτή στο Ευαγγέλιο και τη χρησιμοποίησαν προκειμένου να ενωθούν με τον Χριστό. Η καρδιά τους έμεινε στη νηπιώδη κατάσταση της αγνότητας, της καθαρότητας και της απλότητας στην πίστη στον Χριστό.

Στην Καθολική Επιστολή του, ο Απόστολος Ιάκωβος αναφέρει: *«Τίς σοφός και επιστήμων εν υμίν; δειξάτω εκ της καλής αναστροφής τα έργα αυτού εν πραϋτητι σοφίας»*. Δηλαδή, ποιος μεταξύ σας είναι αληθινά σοφός και επιστήμων, φωτισμένος άνθρωπος από τον Θεό; Ας το δείξει, όχι μόνο με τα λόγια του, αλλά προπαντός με τα ενάρετα έργα του καλού του βίου, με την πραότητα την οποία χαρίζει στον άνθρωπο η αληθινή σοφία.

Οι Άγιοι της πίστεώς μας αυτή τη σοφία αναζήτησαν, γι' αυτό και η Χάρη του Θεού τους ανέδειξε αιώνιους φωστήρες που λάμπουν στον ουρανό. Αυτούς λοιπόν, τους απλούς ανθρώπους, ας βάλουμε εμπρός μας ως οδοδείκτες, γιατί αυτοί οδηγούν με βεβαιότητα στη Βασιλεία του Θεού.

ΕΚ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ Φ. Ν. Θ.

Ιερεύς Παναγιώτης Τσακίρης